

Бібліографічні посилання:

1. Гончар О. Вибрані твори. – К: Художня література «Дніпро», 1978. – 535 с.
2. Майданович Т. <https://uk.wikipedia.org/wiki>

Павлова Н. В.

кандидат юридичних наук
(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)

ЗНАЧЕННЯ ІНШОМОВНОЇ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ ПРАЦІВНИКІВ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ

Останнім часом процес вивчення іноземних мов набув неабиякої активності. Не останню роль цієї активності відіграють зміни, які відбулися у країні за часів незалежності України, особливо протягом останніх років. З одного боку, це розширення іншомовних контактів у професійній діяльності чи особистому житті, з іншого – різкі зміни та спрямовування сил та засобів в напрямі Євроінтеграції, отримання міжнародного досвіду та підтримання міжнародних зв'язків.

Курс України на Європу сприяє необхідності вивчення низки мов. Між тим, не дивлячись на рівноправ'я всіх мов ЄС, із розширенням його меж, все частіше можна спостерігати поширеність використання трьох мов: німецької, французької та англійської. При цьому будь-які інші мови використовуються залежно від ситуації.

Загалом англійська мова – це офіційна мова міжнародного бізнесу та торгівлі, Інтернету і техніки, науки і мистецтв. Англійська мова використовується при заповненні анкет, складанні резюме, у діловому та приватному листуванні. Для 500 мільйонів мешканців планети англійська мова є рідною, а для 1 мільярда населення – є другою національною мовою. У світі англійською мовою розмовляють більше 2\3 населення [1].

Вказане свідчить, що знання англійської мови є вкрай необхідним як для працівників приватних структур, так і для представників органів державної влади. У зв'язку з необхідністю використання іноземної мови в професійній діяльності в контексті розширення міжнародних відносин нашої держави з іншими країнами в різних сферах економічної та соціокультурної діяльності, набуває особливої актуальності й формування іншомовної комунікативної компетенції у працівників правоохоронних органів.

Насамперед, ця необхідність виникає через актуальність ефективної співпраці з фахівцями інших країн на фоні транснаціональної злочинності і злочинів міжнародного характеру (тероризм, торгівля людьми, легалізація (відмивання) грошових коштів та іншого майна, здобутих злочинним шляхом через офшорні зони тощо. З кожним роком у світі зростає небезпека, яку несуть у собі організовані злочинні угруповання, що діють у міжнародному масштабі. Вказане зумовлює необхідність вивчення працівниками правоохоронних структур не тільки законодавства України, а й нормативно-

правової бази інших держав, яка може бути представлена в іншомовному варіанті, а також навиків спілкування із правоохоронними органами інших держав в рамках міжнародного співробітництва.

Л. М. Гріднева, відстоюючи позицію формування іншомовної комунікативної компетенції у працівників правоохоронних органів, визначила три рівня оволодіння іноземною мовою: комунікативний (уміння визначати стратегію й тактику іншомовного спілкування, комунікативні здатності особистості та вміння говоріння, читання, письма (ділове листування) іноземною мовою; когнітивний – розуміння іншомовних текстів професійної спрямованості; знання норм ділового листування й ведення професійного діалогу іноземною мовою; соціокультурний (сформованість умінь інтерпретувати й описувати факти іншомовної культури; знання особливостей культури іншомовного усного й писемного мовлення [2, с. 12].

Окрім цього, професійне спілкування включає також ознайомлення працівника ОВС з особливостями правоохоронної діяльності у різних країнах (структура, завдання, функції), видами протиправної поведінки, типами злочинів і правопорушень, роботою поліцейських відділів, розслідуванням злочинів, типами й видами покарань та стягнень, проблемами організованої злочинності, судочинства, міжнародного співробітництва у правовій сфері тощо [3, с. 88]. Такий підхід підвищуватиме якість роботи і спрямує працівника ОВС на більш професійний рівень.

Розширення іншомовної комунікативної компетенції працівників правоохоронних органів є актуальним й у разі необхідності спілкування з представниками інших мов та культур. Не дивлячись на обов'язок слідчого надати перекладача особі, яка не розуміє мови кримінального судочинства, він більш професійно виглядатиме, якщо ще й особисто сприйматиме інформацію від такої особи. Безсумнівно, перекладач не завжди може передати всі «тонкощі» спілкування із особою. Крім того, порушується встановлення психологічного контакту слідчого із допитуваним у разі роботи через подвійну інтерпретацію подій.

Знання іноземної мови поліцейським, до якого у громадському місці звернувся представник іншої держави також формуватиме позитивний імідж поліції.

Загалом, служба офіцеру поліції завжди відбувається у постійному контакті з людьми, які володіють великим обсягом інформації. І не завжди ця інформація може бути надана державною мовою. Іншомовна комунікативна компетенція в першу чергу сприяє розвитку професійної мотивації, перейняттю досвіду іншомовних колег інших країн та використанню досвіду боротьби із злочинністю інших держав. Проте, найголовніше – вивчення іноземних мов сприяє розвитку особистості, оскільки розширюється кругозір та зміцнюється мотивація.

Бібліографічні посилання:

1. Найпопулярніші мови світу: URL: <http://helendoron.ua/wp-content/uploads/2014/05/slide2-1911.png> (дата звернення 14 вересня 2018).
2. Гріднєва Л.М. Формування іншомовної комунікативної компетенції майбутніх працівників правоохоронних органів: автореф. дис. ... канд. юрид. наук.: 13.00.04 – теорія і методика професійної освіти: Луганський національний університет внутрішніх справ імені Тараса Шевченка. Луганськ, 2010. 22 с.
3. Іншомовна підготовка працівників ОВС та фахівців із права [Текст] : тези доп. наук.-теорет. конф. (Київ, 30 квіт. 2015 р.) / ред. кол. : В.В. Черней, І.Г. Галдецька та ін. – К.: Нац. акад. внутр. справ, 2015. – 208 с.

Пакулова Т. В.

доцент,

Нагорна Ю. А.

старший викладач

*(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)*

ОВОЛОДІННЯ ІНОЗЕМНОЮ МОВОЮ ЯК ЧИННИК ПІДГОТОВКИ НОВОГО ПРАВООХОРОНЦЯ

Ситуація з недостатнім рівнем іншомовної підготовки працівників правоохоронних структур хвилює багатьох викладачів вищих навчальних закладів країни, про що свідчать численні статті фахівців (Г.В. Боярко, А.В. Шидловська, Ю.М. Коган та О.С. Леоненко, В.Л. Вертегел, О.І. Мамонова, Л.О. Пустовар та інші). Постійне обговорення проблем іншомовної підготовки та пошук ефективного формування іншомовної компетенції сучасного правоохоронця демонструють актуальність обраної теми.

Метапублікації – проаналізувати причини недостатнього рівня володіння іноземними мовами фахівцями-правоохоронцями та запропонувати можливі шляхи подолання цієї ситуації.

На думку С. Л. Рубінштейна, для того, щоб людина, яка навчається, посправжньому включилася в роботу, необхідно зробити так, щоб поставлені в ході учбової діяльності завдання були не лише зрозумілими для неї, але й внутрішньо прийнятними. Тому важливого значення набуває виділення зовнішніх і внутрішніх мотивів навчання та розгляд мотивації навчання як процесу детермінації і самодетермінації.

Внутрішні мотиви мають особистісно значущий характер, вирізняються відчуттям суб'єктивної задоволеності процесом учіння та реалізацією власного потенціалу. Зовнішні мотиви характеризуються тим, що оволодіння змістом навчального матеріалу не є метою учіння, а є детермінованим іншими цілями [2].

Слід зазначити, що в процесі вивчення іноземної мови у таких спеціалізованих закладах як, наприклад, вищі навчальні заклади системи МВС, важливе значення має мотивація курсантів на практичних заняттях з